TEZAUR LITURGIC

11 NOIEMBRIE
ATANASIE SIMONOPETRITUL

SLUJBA
SF.CUVIOS-MĂRTURISITOR
TEODOR STUDITUL
DE LA CONSTANTINOPOL

TESALONIC,2001

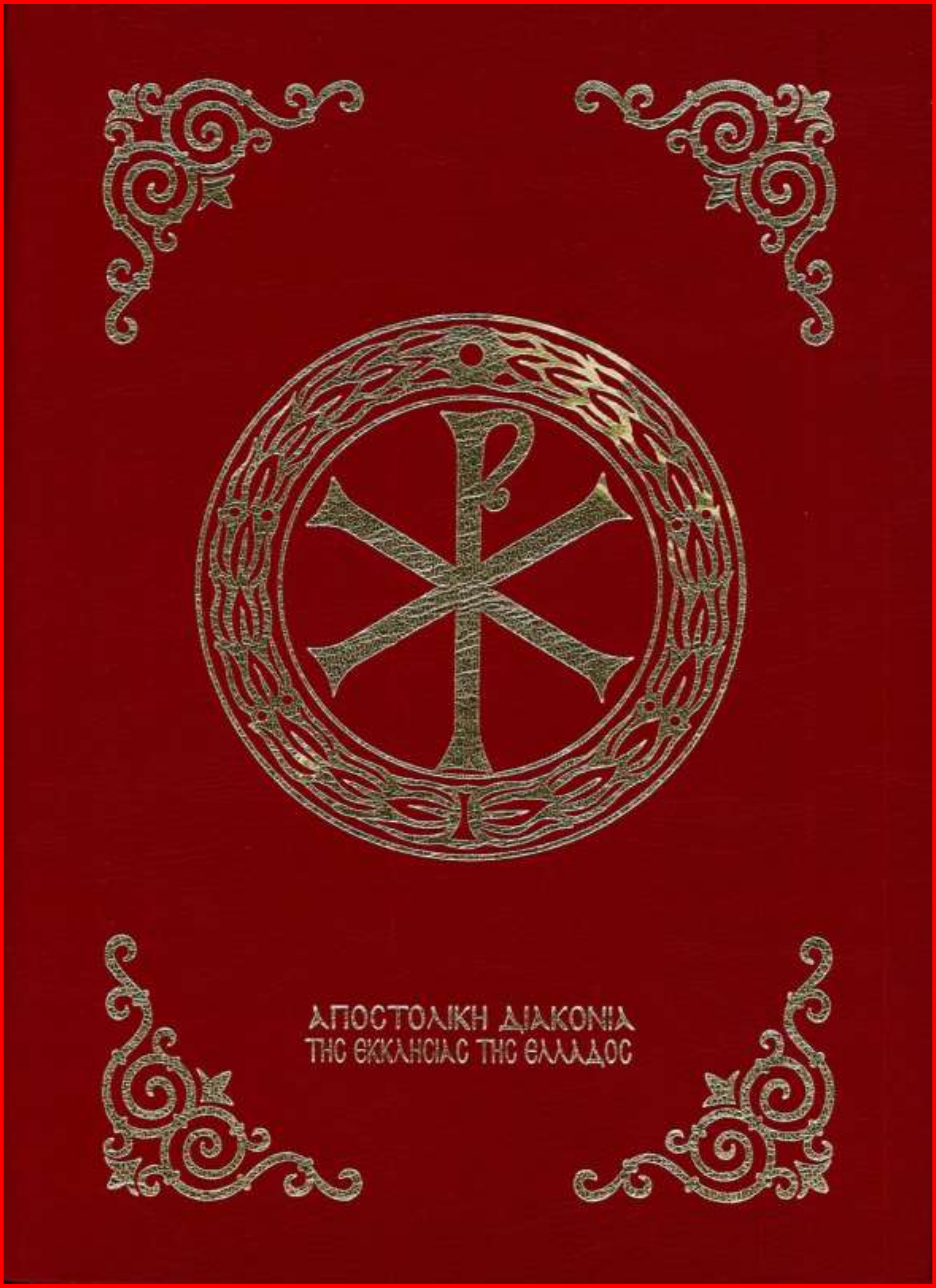
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΥΔΙΤΟΥ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Ποίημα Ἀθανασίου Ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου
Εκδόσεις Ορθόδοξος Κυψέλη, Θεσσαλονίκη, 2001

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ευλογήσαντος του ιερέως, ο Προοιμιακός, και το· Μακάριος ανήρ.
Εις δε το· Κυριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια, δευτερούντες αυτά.
Ήχος πλ. δ'. Ω του παραδόξου θαύματος!
Πάτερ αληθώς φερώνυμε, τας υπέρ νουν δωρεάς, ουρανόθεν δεξάμενος, ευσεβώς μετέδωκας, τοις ποθούσι Θεόδωρε, και πλεονάσας μάκαρ το τάλαντον, ευλογημένης φωνής ακήκοας, ένδον καλούσης σε, του νυμφώνος, ένθα νυν , περιπολείς, θρόνω του Παντάνακτος, εμφανιζόμενος.
Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε, συ Μοναζόντων πληθύν, τω Χριστώ προσενήνοχας, σωτηρίας αίτιος, γεγονώς χριστομίμητος, διδασκαλίαις αγλαϊζόμενος, και προστασίαις ψυχών

κοσμούμενος, στόμα δεικνύμενος, του Κυρίου πάνσοφε, προφητικώς, ω νυν παριστάμενος, ημών μνημόνευε.

Χάρις δαψιλής του Πνεύματος, ιερομύστα σαφώς, εξεχύθη σοις χείλεσι, και πηγήν ανέβλυσε, διδαγμάτων Θεόδωρε, της ευσεβείας δείξασα πρόμαχον, της αληθείας σφοδρόν συνήγορον, στύλον εδραίωμα, ορθοδόξου πίστεως, μοναδικού, βίου ακριβέστατον, κανόνα πάνσοφε.

Δόξα. Ήχος β .

Τω εκ προγόνων χαρίσματι της ευσεβείας, την της προαιρέσεώς σου συνάψας συνεργίαν, δια τον όντως εραστόν Χριστόν, τον σταυρόν σου ήρας, τίμιε Πάτερ, τύπον γεγονώς μοναδικής βιοτής· όθεν, ως χριστόγραφον στηλογραφίαν ο Θεός σε ανεβίβασεν εις την διδασκαλικήν καθέδραν, αφ' ης πλουτοδότως αναβρύεις τας παρακλήσεις της Χάριτος, ας οι πιστοί αντλούντες θεοδιψάστως, τον σε δοξάσαντα υμνούμεν, μάκαρ Θεόδωρε.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν η σκια του νόμου, της χάριτος ελθούσης· ως γαρ η βάτος ουκ εκαίετο καταφλεγομένη, ούτω παρθένος έτεκες, και παρθένος έμεινας, αντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ανέτειλεν Ήλιος, αντί Μωϋσέως Χριστός, η σωτηρία των ψυχών ημών.

Είσοδος. Φως ιλαρόν. Προκείμενον της ημέρας. Αναγνώσματα

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)
Δικαίων ψυχαί εν χειρί Θεού, και ου μη άψηται αυτών βάσανος. Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών, και η αφ’ ημών πορεία σύντριμμα· οι δε εισιν εν ειρήνη. Και γαρ εν όψει ανθρώπων εάν κολασθώσιν, η ελπίς αυτών αθανασίας πλήρης. Και ολίγα παιδευθέντες, μεγάλα ευεργετηθήσονται· ότι ο Θεός επείρασεν αυτούς, και εύρεν αυτούς αξίους εαυτού. Ως χρυσόν εν χωνευτηρίω εδοκίμασεν αυτούς, και ως ολοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αυτούς. Και εν καιρώ επισκοπής αυτών αναλάμψουσι, και ως σπινθήρες εν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αυτών Κύριος εις τους αιώνας. Οι πεποιθότες επ’ αυτόν, συνήσουσιν αλήθειαν, και οι πιστοί εν αγάπη προσμενούσιν αυτώ· ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το ανάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)
Δίκαιος, εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται. Γήρας γαρ τίμιον ου το πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται. Πολιά δε εστι

φρόνησις ανθρώποις, και ηλικία γήρως βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεώ γενόμενος, ηγαπήθη· και ζων μεταξύ αμαρτωλών, μετετέθη. Ηρπάγη, μη κακία αλλάξη σύνεσιν αυτού, η δόλος απατήση ψυχήν αυτού· βασκανία γαρ φαυλότητος αμαυροί τα καλά, και ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νουν άκακον. Τελειωθείς εν ολίγω, επλήρωσε χρόνους μακρούς· αρεστή γαρ ην Κυρίω η ψυχή αυτού· δια τούτο έσπευσεν εκ μέσου πονηρίας. Οι δε λαοί ιδόντες και μη νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία το τοιούτον, ότι χάρις και έλεος εν τοις οσίοις αυτού, και επισκοπή εν τοις εκλεκτοίς αυτού.

Σοφίας Σολομώντος το Ανάγνωσμα. (Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εις τον αιώνα ζώσι, και εν Κυρίω ο μισθός αυτών, και η φροντίς αυτών παρά Υψίστω. Δια τούτο λήψονται το βασίλειον της ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους εκ χειρός Κυρίου· ότι τη δεξιά αυτού σκεπάσει αυτούς, και τω βραχίονι υπερασπιεί αυτών. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αυτού, και οπλοποιήσει την κτίσιν εις άμυναν εχθρών. Ενδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ανυπόκριτον. Λήψεται ασπίδα ακαταμάχητον οσιότητα· οξυνεί δε απότομον οργήν εις ρομφαίαν.

Συνεκπολεμήσει αυτώ ο κόσμος επί τους παράφρονας· πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από ευκύκλου τόξου, των νεφών, επί σκοπόν αλούνται· και εκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ' αυτών ύδωρ θαλάσσης· ποταμοί δε συγκλύσουσιν αποτόμως. Αντιστήσεται αυτοίς πνεύμα δυνάμεως, και ως λαίλαψ εκλικμήσει αυτούς, και ερημώσει πάσαν την γην ανομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ουν βασιλείς, και σύνετε· μάθετε δικασταί περάτων γης. Ενωτίσασθε οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι επί όχλοις εθνών· ότι εδόθη παρά Κυρίου η κράτησις υμίν, και η δυναστεία παρά Υψίστου.

Λιτή. Ήχος α .

Ολοτελώς τον Χριστόν από παιδός αγαπήσας, τούτω προσκεκόλλησαι, ακλινώς Θεόδωρε, και το του βίου δυσαχθές απορρίψας φορτίον, σταυρόν εξελέξω τον του αγίου Σχήματος· όθεν εν γενόμενος μετά του Κυρίου, τούτον αδιαλείπτως ανέπνεις, και εναργώς εφανέρους τοις παμπληθέσι σου μαθηταίς· Αυτόν ικέτευε παμμακάριστε Όσιε, υπέρ των ψυχών ημών.

Ήχος β .

Μακρύνων εμάκρυνας πανοικεί εν ερήμω, δια τον ηγαπημένον σοι Ιησούν, πλατύνας δε το στόμα της θεοφιλούς ψυχής σου, εδέξω δια της παιδαγωγίας του θείου Πλάτωνος, το πλήρωμα της άνωθεν θεολογίας· όθεν ορθοδόξως ωμολογήσας υπέρ των σεπτών εικόνων, στύλος φανείς ακατάσειστος και εδραίωμα της αληθείας. Πρέσβευε Θεόδωρε πανάριστε, και ημάς διατηρείν αμόλυντον το κατ' εικόνα, ο εκ Θεού ελάβομεν.

Ήχος γ .

Σύγκρασις πληθύος αρετών ανεδείχθης Θεόδωρε θεόφρον, και ταμείον αδαπάνητον χριστοειδούς διδασκαλίας, λόγοις τε και επιστολαίς εν Χριστώ καταρτίζων το λογικόν σου ποίμνιον, μεθ' ου σύμπασα η Εκκλησία ευγνωμόνως επαινεί, ως σιτοδότην ψυχοτρόφον και καθηγητήν θεοκινούμενον.

Ήχος δ .

Όλον σου τον νουν εν ουρανοίς κολλήσας, ξένον και πάροικον είχες σεαυτόν, οσιώτατε Θεόδωρε· διο του Κυρίου πάσαν την γην κατοικητήριον θεωρών, ουκ εδειλίασας τας συχνάς εξορίας των υπερεχόντων ανόμων, και ων συνεσταυρωμένος τω Χριστώ, ως εν τρυφή μυστική ταις πικραίς βασάνοις έχαιρες·

ικέτευε, Πάτερ δεόμεθα, και ημάς άνω έχειν τον νουν και τα φρονήματα.

Δόξα. Ήχος πλ. α .

Τον της ψυχής σου πίνακα αμόλυντον Θεόδωρε τηρήσας, τον Χριστόν έσχες εν αυτώ καλλιγράφον μονώτατον, σοι αχειροποιήτως αποτυπώσαντα την εικόνα Αυτού, η ακριβώς συνεμορφώθης· όθεν, πάση δυνάμει αγωνισάμενος υπέρ της χρωματουργικής των Πατέρων θεολογίας, θλίψεις αδιαλείπτους υπήνεγκας και μαρτύριον πολυχρόνιον, άγαλμα θεόγλυπτον τοις μονασταίς δειχθείς, και ασκήσεως χριστοχάρακτος υποτύπωσις, πάντας ψυχοδυνάμως στηρίζων ταις θεοβλύτοις διδασκαλίαις σου· διο σε κατά χρέος σήμερον τιμώντες, δεόμεθά σου οσιώτατε· τήρησον και ημάς ταις ευχαίς σου νήφοντάς τε και καθαρεύοντας.

Και νυν. Θεοτοκίον

Ναός και πύλη υπάρχεις, παλάτιον και θρόνος του Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ης ο λυτρωτής μου Χριστός ο Κύριος, τοις εν σκότει καθεύδουσιν επέφανεν, Ήλιος υπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων ους έπλασε, κατ' εικόνα ιδίαν χειρί τη εαυτού. Διο Πανύμνητε, ως μητρικήν παρρησίαν προς αυτόν κεκτημένη, αδιαλείπτως πρέσβευε, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Εις τον Στίχον.

Ήχος πλ. α . Χαίροις ασκητικών.

Ρίψας, των κοσμικών ανδρικώς, την μη ουδόλως ωφελούσαν προσπάθειαν, προθύμως καθυπετάγης, τω σω πατρί ως Θεώ, και σταυρόν ανήλθες της ασκήσεως, αγάπη γαρ πέφυκε, μοχθηρών υπεραίρεσθαι, και αντιδώρως, οικειούν προς τον κτίσαντα, πάντα άνθρωπον, τον αυτή συζευγνύμενον· ήνπερ Πάτερ Θεόδωρε, ως βάσιν μονάζουσι, επιχορήγει πλουσίως, ως ταύτης θείον κειμήλιον, γινώσκεις γαρ ότι, της αγάπης αμοιρούντες, ματαίως τρέχομεν.

Στ.: Τίμιος εναντίον Κυρίου, ο θάνατος του Οσίου Αυτού.

Ώφθη, ομολογίας στερρός, και ακλινέστατος εργάτης Θεόδωρε, τιμήσας γαρ του Κυρίου, και των Αγίων Αυτού, ιεράς εικόνας τύπος γέγονας, ημίν προσκυνήσεως, σχετικής ως Βασίλειος, σαφώς διδάσκει, και προτρέπεται άπαντας, τους πιστεύοντας των Πατέρων διδάγμασι· όθεν λαβών τα έπαθλα, και βλέπων τον πρότυπον, καθαρωτάτη ψυχή σου, υπέρ ημών εκδυσώπησον, Αυτού την εικόνα, εν ημίν αγνώς καθαίρειν, και αγιάζειν τε.

Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω, περί πάντων ων ανταπέδωκεν ημίν;

Ώραν, την τελευταίαν οράν, και μνημονεύειν του Κριτού την αδέκαστον, αείποτε παρουσίαν, Πάτερ τους σους φοιτητάς, ενουθέτεις θείαις κατηχήσεσι, των άνω εφίεσθαι, γεηρών δε απέχεσθαι, Χριστώ κολλάσθαι και δουλεύειν αείποτε, ίνα λήψωνται, της ζωής στέφη άφθαρτα· όθεν θείε Θεόδωρε, ευχαίς σου αξίωσον, και τους τιμώντάς σε πόθω, προ οφθαλμών έχειν θάνατον, και πάθη διώκων, τιμητική μνήμη Κυρίου, κατά τους λόγους σου.

Δόξα. Ήχος πλ. β .

Τας του Κυρίου δωρεάς γινώσκοντες Πάτερ Θεόδωρε, εις τον αιώνα ανεπιφθόνως επεκτεινομένας, Αυτόν δοξάζομεν δια την σην θεοφιλίαν· δώρον γαρ σε ανέθηκεν τη Εκκλησία ως προνοούμενος αυτής, σάλπιγγα αναδείξας τε Ορθοδοξίας, των Αγίων γλυκύτατον υμνητήν, της ακριβείας της πίστεως υπέρμαχον, και της θείας αγαπήσεως βίβλον ζώσαν· όθεν ευλαβώς την μνήμην σου τιμώντες, τούτου δεόμεθα· στήριξον Δέσποτα την κληρονομίαν σου ασάλευτον, ταις πρεσβείαις του Οσίου Σου.

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο ποιητής και λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστός ο Κύριος, εκ της σης νηδύος προελθών, εμέ ενδυσάμενος, της πρώην κατάρας, τον Αδάμ ηλευθέρωσε· διο σοι Πάναγνε, ως του Θεού Μητρί τε και Παρθένω αληθώς, βοώμεν

ασιγήτως, το Χαίρε του Αγγέλου. Χαίρε Δέσποινα, προστασία και σκέπη, και σωτηρία των ψυχών ημών.

Νυν απολύεις. Τρισάγιον.

Απολυτίκιον του Οσίου Ήχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας οδηγέ, ευσεβείας διδάσκαλε και σεμνότητος, της οικουμένης ο φωστήρ, των Μοναζόντων θεόπνευστον εγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταις διδαχαίς σου πάντας εφώτισας, Λυρα του Πνεύματος· πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Δόξα... Και νυν... Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, και σταύρωσιν υπομείνας αγαθέ, ο θανάτω τον θάνατον σκυλεύσας, και Έγερσιν δείξας ως Θεός, μη παρίδης ους έπλασας τη χειρί σου, δείξον την φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι την τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν υπέρ ημών και σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α’ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ήχος α . Τον τάφον Σου Σωτήρ.

Η χάρις του Χριστού, γενεάν σου τρισμάκαρ, εσφράγισε τρανώς, εφελκύσαντα πάντας, εις βίον ασκήσεως, και αγώνας της πίστεως, σε δε μέγιστον, των μοναζόντων αλείπτην, και του δόγματος, ακαταμάχητον στύλον, ανέδειξε Θεόδωρε.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεού, επιστάμεθα πάντες, Παρθένον αληθώς, και μετά τόκον φανείσαν, οι πόθω καταφεύγοντες, προς την σην αγαθότητα· σε γαρ έχομεν, αμαρτωλοί προστασίαν· σε κεκτήμεθα, εν πειρασμοίς σωτηρίαν, την μόνην πανάμωμον.

Μετά την β’ Στιχολογίαν,
Κάθισμα. Ήχος δ . Κατεπλάγη Ιωσήφ.

Πορευόμενος οδόν, των του Κυρίου εντολών, μοναζόντων οδηγός, εδείχθης Πάτερ ασφαλής, και των δογμάτων υπέρμαχος θεοφόρος· αγνώς συσταυρωθείς, τω σω Δεσπότη Χριστώ, ηρνήθης παντελώς, πάσαν του κόσμου τρυφήν, ομολογήσας δε θείαν οικονομίαν, υπερορίας μετέσχηκας· διο συμφώνως, η Εκκλησία, ευγνωμονεί σε Θεόδωρε.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον

Κατεπλάγη Ιωσήφ, το υπέρ φύσιν θεωρών, και ελάμβανεν εις νουν, τον επί πόκον υετόν, εν τη ασπόρω συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον εν πυρί ακατάφλεκτον, ράβδον Ααρών την βλαστήσασαν, και μαρτυρών ο Μνήστωρ σου και φύλαξ, τοις Ιερεύσιν εκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, και μετά τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Μετά τον Πολυέλεον,

Κάθισμα. Ήχος πλ. δ . Την Σοφίαν και Λόγον.

Αποστόλων χορείαν ζηλοτυπών, την Μονή του Στουδίου ως αληθώς, Θεόδωρε έδειξας, ταύτης θείον απείκασμα, ακριβεία δε μείξας, αγάπην θεάρεστον, τας ψυχάς των σων τέκνων, εκάθηρας άριστα· όθεν ποιμενάρχης, ανεφάνης χριστόπνους, σοφαίς διακρίσεσιν, οδηγών υπηκόους σοι, προς απάθειαν σύντομον, δογμάτων δε Κυρίου τρανός, θεολόγος Πάτε ραναδέδειξαι, εν χαρά μαρτυρίου, βαστάσας τα στίγματα.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον, όμοιον

Την ουράνιον πύλην και κιβωτόν, το πανάγιον όρος την φωταυγή, νεφέλην υμνήσωμεν, την ουράνιον κλίμακα, τον λογικόν Παράδεισον, της Εύας την λύτρωσιν, της οικουμένης πάσης το μέγα κειμήλιον, ότι σωτηρία εν αυτή διεπράχθη· τω κόσμω και άφεσις των αρχαίων

εγκλημάτων· δια τούτο βοώμεν αυτή. Πρέσβευε τω σω Υιώ
και Θεώ, των πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοις ευσεβώς προσκυνούσι τον πανάγιον Τόκον σου.

Είτα, οι Αναβαθμοί· το α' Αντίφωνον του δ ἤχου.
Προκείμενον: Τίμιος εναντίον Κυρίου, ο θάνατος του Οσίου Αυτού.
Στ.: Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω, περί πάντων ων ανταπέδωκεν ημίν;
Ευαγγελίον Οσιακόν.
Ο Ν ψαλμός.
Δόξα: Ταις του Σου Οσίου...
Και νυν: Ταις της Θεοτόκου...
Ιδιόμελον. Ήχος πλ. β .
Στ.: Ελέησόν με ο Θεός...
Ταις πρακτικαίς σου αρεταίς, το πυρ της θείας αγάπης, εν τη ψυχή άσβεστον κρατήσας άχρι τέλους Θεόδωρε, και τοις ρείθροις των διδασκαλιών σου, διαθρέψας πλήθη μοναστών, ως άλλος Μωϋσής της χάριτος, εξήγαγες τούτους εις γην της επαγγελίας· όθεν και ημάς οσιώτατε, αύξησον ταις πατρικαίς σου διδαχαίς, και τον έσω άνθρωπιν χριστοπρεπώς εις σωτηριώδη μίμησιν, του Δεσπότου κατεύθυνον.

Είτα, οι Κανόνες· της Θεοτόκου, και του Οσίου ου η Ακροστιχίς: Τον κλεινόν Θεόδωρον εν άσμασι τοίσδε γεραίρω. Θεοφάνους.

Ωδή α'. Ήχος πλ. δ' Αρματηλάτην Φαραώ

Ταις φωτοβόλοις αστραπαίς του Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ολολαμπής στύλος, Πατερ εχρημάτισας, καθοδηγών Θεσπέσιε, προς την γην θεοφρόνως, επαγγελίας τους σπεύδοντας, μύστα των αρρήτων Θεόδωρε.

Ολοσχερώς ταις ανενδότοις νεύσεσι, προς τον Θεόν εκδημών, προ τελευτής ώφθης, ζωηφόρον νέκρωσιν, ενδεδυμένος Όσιε, και ζωήν την αγήρω, νυν επαξίως απείληφας, Πατερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκώς τα των παθών σκιρτήματα, τας των τυράννων ορμάς, νεανικώς Μακαρ, πάσας εξεφαύλισας, πεπαρρησιασμένη ψυχή, του Χριστού την εικόνα, τιμάν διδάσκων Θεόδωρε, και τα των Αγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένη διανοία πάνσοφε, ταις θεοπνεύστοις Γραφαίς, προσομιλών πλούτον, αρετών συνήθροισας, και ευσεβείας δόγματα, θεωρίαν πλουτήσας, και βίου μάκαρ λαμπρότητα,λάμψας αμφοτέρωθεν Όσιε.

Θεοτοκίον

Λογον Θεού σωματωθέντα τέτοκας, τον πριν ασώματον, θεανδρικώς κόσμω,

συναναστρεφόμενον, υπερφυώς πανάμωμε, Θεοτόκε Παρθένε· διο σε πάντες γεραίρομεν, την μετά Θεόν προστασίαν ημών.

Ωδή γ'. Ο στερεώσας κατ' αρχάς.

Νενευρωμένος του Χριστού, Παμμάκαρ τη παντευχία, των πληγών τας αλγηδόνας υπέστης, μαστιζόμενος δεινώς, και σκότει καθειργνύμενος, ως κοινωνός δε πάθους, και βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφώς, και ζήλω πεπυρσευμένος, τας βεβήλους διδαχάς των αφρόνων, διαλέλυκας ταις σαις, διδασκαλίαις Πανσοφε, την εκ Θεού χάριν, Θεόδωρε κατεπλούτησας.

Εν θεωρίαις πρακτικός, εν πράξεσι θεολόγος, εχρημάτισας Θεόδωρε Πατερ, ασκητής διδακτικός, Ιερομάρτυς ένδοξος, ορθοδοξίας στύλος, της Εκκλησίας εδραίωμα.

Θεοτοκίον

Ο συναΐδιος Πατρί, και Πνεύματι Θεός, Λογος, αναπλάσαι βουληθείς τον γενάρχην, καθ' υπόστασιν αυτόν, εκ σου Αγνή συνέλαβεν, αγιωτέραν πάντων, σε Θεομήτορ ευράμενος.

Κάθισμα, του Οσίου. Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεία δόγματα καταπλουτήσας, πίστιν έσωσας Ορθοδοξίας, προκινδυνεύσας υπέρ ταύτης

Θεόδωρε, εν εξορίαις αθλήσας και μάστιξιν, εν φυλακαίς καρτερήσας την κάκωσιν· Πατερ Όσιε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Δόξα. Και νυν ... Θεοτοκίον

Θεία γέγονας σκηνή του Λογου, μόνη Παναγνε Παρθενομήτορ, τη καθαρότητι Αγγέλους υπερέχουσα, τον υπέρ πάντας εμέ γουν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν, αποκάθαρον πρεσβειών σου ενθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνή το μέγα έλεος.

Ωδή δ'. Συ μου ισχύς

Δώρον Θεού, δέδοσαι κόσμω φερώνυμε, ταις πλουσίαις, χάρισι λαμπόμενος, ως την πηγήν, έχων αληθώς, των απαυγασμάτων, των τη δε μάκαρ Θεόδωρε· εντεύθεν Διδασκάλων, Ασκητών και Μαρτύρων, συγχορεύειν τοις δήμοις ηξίωσαι.

Ω της στερράς, και καρτεράς σου εντάσεως! η τυράννων, θράσος κατεπάτησας, δι' ης σαφώς, συ την υπέρ νουν, της αγαθαρχίας εσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες θεόφρον, ασωμάτοις συμψάλλων, τη δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ρήμα Θεού, σοι ενοικήσαν φανότατα, των δογμάτων, πάνσοφε Θεόδωρε, τους ποταμούς βρύει δαψιλώς, οις νυν εντρυφώντες, οι

φοιτηταί σου θεόπνευστε, βοώμεν ευχαρίστως,
εν φωναίς ασιγήτοις,
τη δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Όλον εν σοι, ανακαινίζει τον άνθρωπον, όλως όλω, Παναγνε ενούμενος, ο πατρικούς, κόλπους μη λιπών, και την σην γαστέρα, οικήσαι καταδεξάμενος, ο πλούτω ευσπλαγχνίας, εκουσίως πτωχεύσας, και πλουτήσας τον κόσμον Θεότητι.

Ωδή ε'. Ίνα τι με απώσω

Νουν ψυχήν τε και σώμα, λόγω καθηράμενος, ναός πανέντιμος, του Θεού των όλων, εχρημάτισας Πατερ Θεόδωρε, ευωδίας θύμα, όλον σαυτόν Χριστώ προσφέρων, ιερεύς και θυσία γενόμενος.

Ελλαμπόμενος μάκαρ, αίγλη τη του Πνεύματος, πάσιν απήστραψας, θεολόγω γλώσση, της Τριάδος το φέγγος το άχραντον, της σαρκώσεώς τε, της υπέρ νουν του Θεού Λόγου, το απόρρητον Πατερ μυστήριον.

Νοερώς τοις Αγγέλοις, νυν συναυλιζόμενος, Χριστόν δυσώπησον, των παθών ρυσθήναι, και κινδύνων τους σε μακαρίζοντας, και την σην τιμώντας, πανευκλεή και θείαν μνήμην, παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ανεκφράστω Παρθένε, τρόπω ενοικήσας σοι, άνθρωπος γίνεται, ο προ των αιώνων, εκ Πατρός αναλάμψας τον δ' άνθρωπον, εκ φθοράς λυτρούται, και προς ζωήν και αφθαρσίαν, επανάγει ως μόνος φιλάνθρωπος.

Ωδή ς'. Ιλάσθητί μοι

Σωφρόνως σου την ζωήν, Θεόδωρε μάκαρ ήνυσας, δικαιοσύνη σαφώς, ανδρεία φρονήσει τε, τερπνότατον όχημα, αρετών ηρμόσω, σεαυτώ θεόφρον, Όσιε.

Μυρίζουσιν ευπρεπώς, δογμάτων οι θείοι λόγοι σου, και εκ βυθού των κακών, αιρέσεων άπαντας, ανάγουσι Πανσοφε, της ορθοδοξίας, προς μετάρσιον ακρότητα.

Ανέτειλέ σοι το φως, και τούτου Πατερ η σύζυγος, νυν ευφροσύνη σαφώς· ως φοίνιξ γαρ ήνθησας, Παμμάκαρ Θεόδωρε, και καθάπερ κέδρος, επληθύνθης αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Σωθείημεν δια σου, θεογεννήτορ Πανάμωμε, και τύχοιμεν αληθώς, της θείας ελλάμψεως, Θεοτόκε Άχραντε, του εκ σου αφράστως, σαρκωθέντος Υιού του Θεού.

Κοντάκιον του Οσίου. Ήχος β' Τα άνω ζητών
Τον ασκητικόν, ισάγγελόν τε βίον σου, τοις αθλητικοίς, εφαίδρυνας παλαίσμασι, και Αγγέλοις σύσκηνος, θεομάκαρ ώφθης Θεόδωρε, συν αυτοίς Χριστώ τω Θεώ, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Ο Οίκος.
Ακαταμάχητον ισχύν και σθένος ουρανόθεν, νυν μοι παράσχου ω Τριας. Συ γαρ απάντων χορηγός των τελείων και αγαθών εξ ύψους δωρημάτων, ενίσχυσόν με πανσέβαστε του λοιπού πράξεσιν εναρέτοις αεί ευαρεστείν σοι, πράττειν τε και λέγειν ομού, και μη ως την άκαρπόν με συκήν εκκόψης, φύλλοις δε μόνον κομπάζουσαν, νυν δε υψίθρονε Τριας, και μονόσεπτε, τας βαρβαρικάς κοίμησον εφόδους, τας νυν ωμώς κατά της Εκκλησίας επεγειρομένας, λόγοις καταπράϋνων αρρήτοις, οις μόνος
οίδας τη σοφή σου προνοία, και τω βάθει των πολλών σου κριμάτων, παν ισχύεις τω παντοδυνάμω σου προστάγμάτι, όπως και ημείς εν ανέσει γενόμενοι εν ακυμάντω λιμένι αινούμεν και ευλογούμεν σε τον Δεσπότην και Θεόν του παντός, εις αιώνας απεράντους, ευχαίς Θεοδώρου, ον εδόξασας επί γης πλουσίοις έργοις

ομού και θαύμασιν.

Συναξάριον.

Τη ΙΑ τοῦ αυτού μηνός, μνήμη του Αγίου Πατρός ημών Θεοδώρου, Ηγουμένου των Στουδίου.

Πολλάς αμοιβάς, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστάς, ως βιους ευ, προσδόκα.

Ωδή ζ . Θεού συγκατάβασιν

Ιδών ο προγνώστης σου, της διανοίας την καθαρότητα, λογικών σε προβάτων, καθηγεμόνα Πατερ προβάλλεται, ω νυν παμμάκαρ, κραυγάζεις Θεόδωρε· Ευλογητός ο Θεός, ο των Πατέρων ημών.

Το θείον εικόνισμα, μορφής τρισμάκαρ της ανθρωπίνης Χριστού, προσκυνών διετέλεις, τοις θεομάχοις αντιταττόμενος, μέχρι θανάτου, και ψάλλων Θεόδωρε· Ευλογητός ο Θεός, ο των Πατέρων ημών.

Ο λόγος σου άλατι, διηρτυμένος ώφθη Θεόδωρε, και ο βίος σου Πατερ, λελαμπρυσμένος αίγλη του Πνεύματος, ω νυν αστράπτων, βοάς αγαλλόμενος· Ευλογητός ο Θεός,ο των Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Ιδού νυν πεπλήρωται, Δαυΐδ του θείου η θεία πρόρρησις, λιτανεύουσιν όντως, τω σω

προσώπω Θεογεννήτορ Αγνή, οι κεκτημένοι τον πλούτον της χάριτος, και ευλογούσι Θεόν, τον των Πατέρων ημών.

Ωδή η'. Επταπλασίως κάμινον

Σεσοβημένους έδειξας, θεοφόρε Θεόδωρε, τους εφευρετάς των δυσσεβών αιρέσεων, διδάσκων την άχραντον, τιμητικώς εικόνα Χριστού, σέβειν προσκυνείν τε, και τιμάν θεοφρόνως, και μέλπειν τω Δεσπότη, ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Δια παντός του βίου σου, θεοφόρε Θεόδωρε, της ορθοδοξίας, οδηγός γεγένησαι, φωστήρ φαεινότατος, θεοειδής διδάσκαλος, τύπος Μοναστών, και ακριβής νομογράφος, διδάσκων αναμέλπειν· Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Επί της γης ηγώνισαι, ευσεβείας διδάσκαλος, και της αληθείας, αψευδής συνήγορος, Παμμάκαρ γενόμενος, εν ουρανοίς δε δώρον Θεού, της δικαιοσύνης ανεδήσω στεφάνους, τον δρόμον εκτελέσας, και την πίστιν τηρήσας, Χριστόν δοξολογήσας, εις πάντας τους αιώνας.

Γνώσει τον νουν ελάμπρυνας, σωφροσύνη την έφεσιν, και το θυμικόν δε τη ανδρεία έζωσας, ιθύνας Θεόδωρε, δικαιοσύνη πάνσοφε, ιεροπρεπώς τας ψυχικάς σου δυνάμεις,

συμφώνως αναμέλπων· Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τους αιώνας.

Θεοτοκίον

Ευλογημένη Δεσποινα, της ψυχής μου τα τραύματα, και της αμαρτίας, τας ουλάς εξάλειψον, Θεόν η κυήσασα, των επί πάντων Κορη αγνή, εκ παρθενικής απειρογάμου νηδύος· ον Παίδες ευλογούσιν, ιερείς ανυμνούσι, λαός υπερυψούσιν, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ'. Εξέστη επί τούτω

Ροαίς σου των δακρύων ως Ασκητής, και πηγαίς των αιμάτων ως Μαρτυς Χριστού, εκλαμπρυνθείς, λάμπεις εκατέρωθεν τηλαυγώς, δικαιοσύνην Όσιε, περιβεβλημένος ως ιερεύς, των θείων ανακτόρων, χορεύων ενδοτάτω, περί Θεόν Πατερ Θεόδωρε.

Αγίως σου τον δρόμον διαδραμών, εν Αγίων αγίοις σκηνώμασι, νυν κατοικείς, στέφος αφθαρσίας απειληφώς, και βασιλείας ένδυμα, μεγαλοπρεπές τε και ιερόν, εν οις ηγλαϊσμένος, Θεόδωρε παρέστης, τω σω Δεσπότη αγαλλόμενος.

Ιδείν κατηξιώθης των αγαθών, την πηγήν θεοφόρε Θεόδωρε, ως μετελθών, βίον ενθεώτατον αληθώς, και της του κόσμου σχέσεως, δια πολιτείας ειλικρινούς, τον νουν

ελευθερώσας, και Μαρτυς στεφηφόρος, γεγενημένος ώφθης άριστος.

Ρημάτων σου ο φθόγγος δώρον Θεού, επί πάσας ηκούσθη πανεύφημε, οία βροντη, τας της οικουμένης εσχατιάς, ως ποταμοί δε βρύουσι, των σων διδαγμάτων αι διδαχαί, Θεόδωρε· διο σε, ως θείον θεηγόρον,νυν επαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ωράθης ω Παρθένε Μητηρ Θεού, υπέρ φύσιν τεκούσα εν σώματι, τον αγαθόν, Λογον εκ καρδίας της εαυτού, ον ο Πατήρ ηρεύξατο, πάντων προ αιώνων ως αγαθός, ο νυν και των σωμάτων, επέκεινα νοούμεν, ει και το σώμα περιβέβληται.

Εξαποστειλάριον. Ο ουρανόν τοις άστροις

Υπέρ των θείων εικόνων, υπέμεινας πάσαν θλίψιν, βασάνους και εξορίας· διο διπλούν και το στέφος, εκ δεξιάς του Υψίστου,εδέξω Όσιε Πατερ.

Θεοτοκίον

Εν σοι πανάχραντε Κορη, εθεωρήθησαν όντως, αι του Κυρίου πορείαι, και τους βροτούς οδηγούσιν, ένθα χορείαι Αγγέλων, και πάντων Αγίων δήμοι.

Αίνοι. Ήχος δ . Ως γενναίον εν Μάρτυσι.

Η σεπτή σου πανήγυεις, τοις μονάζουσι γίνεται, Πάτερ θεοδώρητε πηγή χάριτος, εν γαρ τοις θείοις λογίοις σου, τρυφώντες ευρίσκουσιν, ώσπερ βρέφη στερεάν, την τροφήν αυξανόμενοι, εις αγάπησιν, του Χριστού Ον δυσώπει εκ πανοτίων, συμπτωμάτων και κινδύνων,τούτους φυλάττειν απήμονας.

Εωσφόρος χριστόφωτος, ανεδείχθης Θεόδωρε, θείας επιλάμψεσιν αυγαζόμενος, εξ ων αφθόνως μετέδωκας, ψυχαίς των συνόντων σοι, κατηχών αυτούς σοφώς, και Αγγέλους δεικνύμενος, υποθήκαις σου, ως καλός οικονόμος του Κυρίου, και χριστόπνους ποιμενάρχης, Μονής Στουδίου το καύχημα.

Ο μεν κόσμος αγάλλεται, εν υλαίοις τοις πράγμασι, μοναζόντων σύλλογος δε ευφραίνεται, υπογραμμόν σε Θεόδωρε, και τύπον ασκήσεως, και αγάπης προς Θεόν, ακριβείας τε πρότυπον, έχων έκλαμπρον· πατρικαίς υποθήκαις σου δε πλέει, ακυμάντων και αφόβως, το της ασκήσεως πέλαγος.

Του Προδρόμου ομότροπος, ανεδείχθης Θεόδωρε, εξελέγξας άνακτα τον παράνομον, και διωγμούς εκαρτέρησας, τηρών την ακρίβειαν, θείων νόμων και θεσμών, δι’ αγάπην Κυρίου σου, Ον ικέτευε, συν πληθύϊ αγίων φοιτητών

σου, και ημάς εν ακριβεία, τηρείν Αυτού τα εντάλματα.

Δόξα. Ήχος πλ. δ .

Δεύτε φιλοπάτορσιν ύμνοις, τον καθηγητήν της ευσεβείας, και ταμειούχον των χαρίτων, Θεόδωρον τον Στοδίου, πνευματικώς οι πιστοί εγκωμιάσωμεν. Ούτος γαρ πόθον επί πόθω προστιθείς, και έρωτα τω έρωτι, ηξιώθη ισοβίως της Χριστού ομολογίας. Το κατ' εικόνα δε καταστίλψας επιμελώς, εις το καθ' ομοίωσιν θεοδυνάμως ανελήλυθε· όθεν και ποιμήν χριστοειδής αναδειχθείς, ζωηρών ρευμάτων ποταμούς ανέβλυσεν· οφλητικώς ουν την αίνεσιν προσάγοντες αυτώ ανακράξωμεν· Πάτερ τρισόλβιε, τη μυστική σου ράβδω οδήγησον και ημάς, εις την ουράνιον κατάπαυσιν.

Και νυν. Θεοτοκίον

Ανύμφευτε Παρθένε, η τον Θεόν αφράστως συλλαβούσα σαρκί, Μήτηρ Θεού του υψίστου, σων οικετών παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, η πάσι χορηγούσα καθαρισμόν των πταισμάτων, νυν τας ημών ικεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθήναι πάντας ημάς.

Δοξολογία Μεγάλη και Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ευσεβείας μυσταγωγέ, και μονήρους βίου μυστηπόλε και οδηγέ· χαίροις ο εκτρέφων, τη δωρεά του κόγου, Θεόδωρε παμμάκαρ, τους προσιόντας σοι.